

**Σκουλούδης ρασοφόρος
ὡς εἶδος οὐδοιπόρου.**

Εἰμ' ἐγὼ καὶ τὸ ποτάμι,
ὅπου τρέχει θολωμένο,
εἰμ' ἐγὼ καὶ τὸ καλάμι,
ὅπου τρέμει κυρτωμένο.

Κι' ἐγὼ Πρόεδρος Προέδρων Κυβερνήσεως εὐθύμου
θέλω νὰ φορέσω ράσα...
ἀπὸ τοὺς συχνοὺς πολέμους ἐστομώθη τὸ σπαθί μου,
καὶ δὲν κόβει μῆτε πράσα.

Θέλω γύρω τὴν Ραλλοῦ,
τὴν παλιὰ χρυσομαλλοῦ.
Καὶ στὸν νέο Δημητράκη
δίνω τώρα τὴν εὐχή μου...
θὰ γενῶ καλογεράκι
γιὰ ν' ἀγιάσω τὴν ψυχὴ μου.

Εἶμαι γέρος ἀνοχοῆς,
ὅμως σ' ἕνα μοναστήρι
θέλω νὰ κλειστώ, παιδιά.

Εἶναι σπαραγμὸς ψυχῆς
τοῦ Δραγοῦμη τὸ φαλτήρι
γιὰ τὴν ἀναπαραδιά.

Ἐκανα καὶ συνεντεύξεις, εἶπα τὰ φρονήματά μου,
καὶ τὰ μάθανε πολλοί...
τώρα θέλω σὲ κελλι
νὰ φυλάξω κατὰ πάντα τὴν οὐδετερότητά μου.

Κι' ὅταν θέλῃ κι' ὁ Πασσάρωφ κι' ὁ Γκαλήπ ὁ Κεμαλή
νὰ μοῦ πῶνε μυστικά,
μοναχέ μου στὸ κελλι
θὰ μὲ βρῖσκουν τακτικά.

Ἦθελα καὶ ρασοφόρος ρόλο δυνατὸ νὰ παίξω,
καὶ γιὰ σύντροφο μονάχο
τὸν Μιχελιδάκη νάχω,
νὰ μοῦ λέῃ τὸ φαλτήρι κι' ἀνακατωτὰ κι' ἀπέσω.

**Ὁ Γούναρης ὁ νεαρὸς
ὡς εἶδος Χόντζας λιγερός.**

Σὲ τοῦτου τοῦ καιροῦ τὴν συμφορὰ
κι' ἐγὼ θὰ γίνω Χόντζας σὲ τζαμί,
καὶ στὸν Ἀλλάχ θὰ κρᾶζω λιγερά:
δίνε στοὺς Ἐθνικόφρονας φωμί

Δυνάμει τοῦ Μήτσου τὸ φουσατό,
αὐγάτις τὸ κόμμα τὸ φεσατό,
νὰ γράφω τσελιγκάδες στὴν πατοῦνα μου.

Στὴ στάνη μου τὸ φέσι ν' ἀφθονῇ,
κι' ὡς εἶδος παπαροῦνα νὰ γενῇ,
κι' ὄλαις ἡ παπαροῦναις παπαροῦνα μου.